

stila po nesrečnem mestu. Više 500 hiš so čisto izropali in potem zažgali. Strahovito so delali z ženskami in mešniki. . .

No kdo je v nevarnosti, ako liberalci po deželah razsajajo, vera ali pa ljudstvo? Kdo zajde v naj večjo nesrečo? Ali ne ljudstva, ki so zapustila Boga in vero? Bog varuj Slovence in Avstrijo tako strahovitih nasledkov liberalizma.

Cerkvena zadeve.

Poddružnice mariborske farne cerkve:

1. Cerkev vseh svetnikov v mestu. V 15. stoletju so imeli židovi v Mariboru, ko so še tu naseljeni bili, svoj lasten tempel. Po iztiranju židov iz Maribora sta Bernardin Drukher, vinski barantalec, in njegova žena Barbara ta židovski tempel leta 1501. nekoliko preurediti ino za krščansko božjo službo posvetiti dala. Tudi sta ona kaplanijo ali beneficij pri tej cerkvi ustanovila, ter kaplanu za vžitek dala hišo, dvor ino vrt poleg te cerkve, potem vrt ino malo goričico v mestnem grabnu, dve gorici na „Thombhofu“ ino v Šoberski, 1 kmetijo v Studencah, 3 dvoriče v „Steueru“, 1 kmetijo ino 1 dvorič v Hočah, 1 dvorič poleg ribnika v Gačniku, 2 kmetiji v Hotinji vasi (Ottendorf), 1 kmetijo na Pobrežji ino nekaj polja pod cerkvijo sv. Kungete za Lajtersbergom. Više sta k tej cerkvi sporočila za večno luč 20 gl. letnih dohodkov iz svoje kopalnice za Dravo.

Za ta vžitek je moral kaplan vsaki teden služiti 5 sv. meš ino vsako leto na dan sv. Jurja duhovnim v farovž dajati $\frac{1}{2}$ funt. penozov. Patronstvo, pa tudi vsa pisma zadevajoča to cerkev ino kaplanijo sta ustanovitelja izročila magistratu, ki je pa pozneje od luterških zmot omamljen baje vsa ta pisma pokončal, cerkev vseh svetnikov lončarjem za hranišče v najem dal ino zapravl cerkvi kopalnico, kaplaniji pa hišo, 2 vrta, gorico „Thombhof“, kmetijo ino 3 dvoriče v Studencah, kmetijo ino dvorič v Hočah, dvorič v Gačniku, kmetiji v Hotinji vasi, kmetijo na Pobrežji ino polje pod cerkvijo sv. Kungete.

Tako je bila cerkev oskrunjena, kaplanija pa oropana, ko so 15. septembra leta 1659. ta beneficij podelili kurmajstra Jurju Venkoviču. Ta je dal cerkev osnažiti ino zopet posvetiti. Tudi je pozidal na cerkev novi zvonik, je popravil sv. hišo ino začel zopet skrbno obdelovati zemlišča, ki so še kaplaniji bila ostala.

Ob času kaplana Jurja Rogleviča, ki je umrl 26. avgusta 1701., je imela cerkev razun glavnega altarja vseh svetnikov še 2 stranska altarja, naime: Matero Božje ino sv. Nikolavža, prižnico in 1 zvon; orgelj ino spovednice pa ni bilo pri tej cerkvi. Leta 1703. je bil Tobija Schmutz kapelan te cerkve. — Leta 1707., aprila 4. dan je zadužbino ustanovila pri tej cerkvi Maria Eusebia grofinja Galer, rojena baronovka Eibiswald. Leta 1785., januarja 12. dan,

poroča mestni župnik Jožef Otič, da je to cerkev vsled cesarskega ukaza eksektriral ino nje ključce grofu Gleispahu, krožnemu glavarju v Mariboru, izročil. Deželska gospodska je potem cerkev ino kaplanijska posestva prodala ino skupljeni denar v štirski cerkveni zavod položila. Cerkev pa še sedaj stoji na starem mestnem obzidju za Dravo na spodni strani mesta. Pred njenimi vratami stoji vojsak na straži, da ne bi iz nekdanje cerkve pobegnili njeni sedajni prebivalci — jetniki.

(Dalje prih.)

Kder je nekaj stala zibela naše vere, ondi zdaj životari za omiko zgubljeni Turk. V Evropi se krščanstvo zatiruje, a v Ameriki se krepi in naraša od leta do leta. Severna Amerika je pred 84. leti štela 25000 Katoličanov. Zdaj jih je 9.600.000. Tedaj je bila edina škofija in le 21 mešnikov. A zdaj štejemo 54 škofij, 4890 mešnikov, 4250 cerkv, 521 samostanov, 1577 visokih in nižjih šol, zraven pa še 112 seminij, kder se 848 mladih mož pripravlja na blago delo v vinogradu Gospodovem. —

Bog jim daj svoj blagoslov!

Od leta 1295. tedaj že blizo 600 let slovi božja pot Marije lauretanske na Laškem. Veliko milijonov ljudi je ondi opravilo svojo pobožnost. In glejte, zdaj, ko se svet liberalne „svobode in omike“ cedi — zdaj so laški liberalci in frajmaurari — obiskovanje lauretanske Marije prepovedali in zatrli. Lepa svoboda to, kaj ne?

Zveličar sveta in njegova nevesta sv. kat. Cerква sta vendar dve čudoviti prikazni! Vedno so vraženi in vselej ljubljene. Povsod napadani in po vseh krajih zagovarjani. Liberalci ju hočejo uničiti, pa so preslabi. Povsod se dvigujejo srčni branitelji: na Francoskem, Laškem, Nemškem, pa tudi pri nas na Avstrijskem. Ravno zdaj se pripravlja ves česki narod, naši brati po rodu in jeziku, na velikansko katoliško slovesnost. V krasnem mestu, v „zlato Pragi“ bodo od 31. avgusta do 5. oktobra obhajali sveto leto, 900 letni spomin na začetek prve česke, praške škofije. Letos je ravno 900 let tega, kar je sv. Bolfank prvega škofa praškega posvetil. Slovesnost utegne naj sijajniša biti na dan sv. Vavla, patrona českega, dne 28. septembra. — Tedaj se bo tudi odprla krasno ponovljena stolna cerква sv. Vida.

Ni dvoma, da bo ova slovesnost veliko pripomogla, da se krščanski duh pri naših bratih Čebih znatno ukrepi.

Gospodarske stvari.

Zavarovanje pridelkov proti ognju.

Gospodarje zopet opominjamo na naznanilo „zavarovalne banke Slovenije:“ zavarovati proti požaru, kmetijske pridelke, žito, klajo.